

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. София, 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

при участието на секретаря Красимира Г. Г.а
като разгледа докладваното от Мария Райкинска Въззивно търговско дело № 20231001001000 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 - чл. 273 ГПК.

С решение № 96/05.10.2023 г. по т.д. № 166/2022 г. на СОС е ПРИЗНАТА на осн. чл.194, ал.3 във вр. с ал.2 от ГПК неистинността на следните документи, представени в оригинал от пълномощника на ищцата в о.с.з. на 09.05.2023 г. по т.д. № 166/2022 г. на СОС и в заверени преписи с исковата молба – 16 бр. протоколи от общи събрания на съдружниците на „АКС М“ ООД, ЕИК 131566691, проведени на 02.10.2020 г., 06.10.2020 г., 12.10.2020 г., 21.10.2020 г., 29.10.2020 г., 04.11.2020 г., 11.11.2020 г., 18.11.2020 г., 24.11.2020 г., 27.11.2020 г., 02.12.2020 г., 08.12.2020 г., 11.12.2020 г., 17.12.2020 г., 21.12.2020 г. и 23.12.2020 г. – по отношение на автентичността на подписите, положени в тях от името на съдружника Р. Р. Н., като неистинските документи са изключени от доказателствата по делото.

ОТХВЪРЛЕНИ са предявените от В. Й. Н. от гр. ***, жк „****“, бл. *, ап. *, с ЕГН *****, срещу „АКС М“ ООД, ЕИК 131566691 обективно съединени иски с правно основание чл.133, ал.1, изр.2-ро от ТЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД : - за заплащане на сумата от 71 250 лева /седемдесет и една хиляди двеста и петдесет лв./, съставляваща част от печалбата за 2018 г. и 2019 г. на „АКС М“ ООД, разпределена на съдружника В. Й. Н. с решения на общи събрания на съдружниците от 02.10.2020 г., 06.10.2020 г., 12.10.2020 г., 21.10.2020 г., 29.10.2020 г., 04.11.2020 г., 11.11.2020 г., 18.11.2020 г., 24.11.2020 г., 27.11.2020 г., 02.12.2020 г., 08.12.2020 г., 11.12.2020 г., 17.12.2020 г., 21.12.2020 г. и 23.12.2020 г. и за заплащане на мораторна лихва в размер на 11 657.30 лева /единадесет хиляди шестстотин петдесет и седем лв. и тридесет ст./ за забава в плащането на главницата от 71 250 лева за периода от 04.01.2021 г. до 15.08.2022 г., ведно със законната лихва върху сумите, считано от предявяване на исковите,

15.09.2022 г., до окончателното им изплащане

Ищцата В. Й. Н. е депозирала въззивна жалба, с която обжалва първоинстанционното решение изцяло. Поддържа, че същото е неправилно, постановено при съществени процесуални нарушения, при липса на мотиви и при нарушено вътрешно убеждение и служебно начало. На първо място се сочи, че по делото липсвал доклад по чл. 146 ГПК. Направен бил само опит за доклад с определение от 26.04.2023 г. Абсолютно немотивирано било отказано допускането на свидетелски показания за твърдени от ищцата факти, че оспорените протоколи от Общо събрание на съдружниците (ОСС) са предоставени на ищцата вече подписани от управителката Р. Н. и били отказани поисканите въпроси към СГЕ. Така съдът се доверил единствено на твърденията на ответника и постановил решение при съществени нарушения на процесуалните правила, като грубо било нарушено правото на защита на ищцата. На следващо място се твърди, че съдът постановил решение при пълна липса на мотиви, липса на обсъждане доводите на ищцата и липса на съвкупен анализ на всички доказателства по делото. Не били съобразени доказателствата за платен данък върху дивидент и заключението на ССЕ в този смисъл. Излагат се доводи по съществото на спора. Направено е искане обжалваното решение да бъде отменено, а исковете уважени.

Предвид изложените твърдения за процесуални нарушения на съда са направени доказателствени искания за изслушване на СГЕ със следните задачи:

-В дружествен договор от 21.11.2013 г. лист последен подписът срещу името В. Й. Н., положен ли е от мен В. Й. Н.?

-В дружествен договор от 07.10.2021 г. лист последен подписът отгоре на името В. Й. Н., положен ли е от мен В. Й. Н.?

-В протокол от 29.03.2019 г. подписът срещу Съдружник 2 положен ли е от В. Й. Н.?

-В дружествен договор от 21.11.2013г. лист последен подписът срещу името Р. Р. Н., положен ли е от Р. Р. Н.?

-В дружествен договор от 07.10.2021 г. лист последен подписът отгоре на името Р. Р. Н., положен ли е от Р. Р. Н.?

- В протокол от 29.03.2019 г. подписът срещу Съдружник 1 положен ли е от В. Н.?

Поискано е и изслушване на двама свидетели, които да установят кой и кога е предал на В. Н. оспорваните протоколи от ОС, били ли са същите вече подписани от Р. Н., както и какво е било съдържанието на тези протоколи.

Ответникът „АКС М“ ООДД е депозирал отговор на въззивната жалба, в който излага подробни доводи за нейната неоснователност.

Направените пред въззивната инстанция доказателствени искания са оставени без уважение от въззивния съд, като е прието, че обстоятелствата, които се цели да бъдат установени с тях, са неотнормими към спора.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението и по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата. Следователно относно правилността на първоинстанционното решение въззивният съд е обвързан и следва да се произнесе в рамките на наведените от страните оплаквания, като обаче следва служебно да провери спазването на императивни материалноправни разпоредби, приложими към спора (така т. 1 от тълк. решение № 1/2013г. по тълк.д. № 1/2013 г. на

ВКС, ОСГТК).

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Във връзка с правилността, като взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания акт и прецени събраните по делото доказателства, съдебният състав намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Ищцата В. Й. Н. е твърдяла в исковата си молба, че е съдружник в „АКС М“ ООД, ЕИК 131566691, с 25 дяла от капитала на дружеството, по 100 лева всеки. Твърдяла е, че с протоколни решения от 02.10.2020 г., 06.10.2020 г., 12.10.2020 г., 21.10.2020 г., 29.10.2020 г., 04.11.2020 г., 11.11.2020 г., 18.11.2020 г., 24.11.2020 г., 27.11.2020 г., 02.12.2020 г., 08.12.2020 г., 11.12.2020 г., 17.12.2020 г., 21.12.2020 г. и 23.12.2020 г. ОСС на „АКС М“ ООД взело решения за разпределяне между двамата съдружници в дружеството, пропорционално на притежаваните от тях дялове, на сумата в общ размер на 150 000 лева, представляваща част от печалбата на дружеството за 2018 г. и 2019 г., под формата на дивиденди, които да бъдат изплатени в срок до 31.12.2020 г. Общата печалба на дружеството за двете години била размер на 333 864.57 лева, като от тази сума съгласно взетите по-горе решения била разпределена единствено частта от нея в размер на 150 000 лева. Поддържано е още, че „АКС М“ ООД е декларирало и изплатило данък върху разпределената част от печалбата. Удържаният данък върху полагащата се на ищцата разпределена печалба на дружеството бил в размер от 3 750 лева, част от общо начисления данък от 7 500 лева, с която сума следвало да бъде намалена сумата от 75 000 лева или следващият се на В. Н. дивидент като чиста стойност възлизал на 71 250 лева – сумата, предмет на първия предявен иск. Ищцата е сочила още, че 31.12.2020 г. бил крайния срок за изплащане на разпределените дивиденди, определени съгласно решенията на ОСС на ответното дружество, поради което считано от тази дата дружеството изпаднало в забава спрямо съдружника В. Н., поради което й дължало мораторна лихва за забава в плащането на главницата от 71 250 лева, която за претендирания период от 04.01.2021 г. до 15.08.2022 г. възликала на 11 657.30 лева. Въз основа на изложеното ищцата е предявила искове против „АКС М“ ООД за заплащане на сумата от 71 250 лева, съставляваща част от печалбата за 2018 г. и 2019 г. на „АКС М“ ООД, разпределена на съдружника В. Й. Н. с решения на общи събрания на съдружниците от 02.10.2020 г., 06.10.2020 г., 12.10.2020 г., 21.10.2020 г., 29.10.2020 г., 04.11.2020 г., 11.11.2020 г., 18.11.2020 г., 24.11.2020 г., 27.11.2020 г., 02.12.2020 г., 08.12.2020 г., 11.12.2020 г., 17.12.2020 г., 21.12.2020 г. и 23.12.2020 г. и - за заплащане на мораторна лихва в размер на 11 657.30 лева за забава в плащането на главницата от 71 250 лева за периода от 04.01.2021 г. до 15.08.2022 г., ведно със законната лихва върху сумите, считано от предявяване на исковете, 15.09.2022 г., до окончателното им изплащане.

Ответникът „АКС М“ ООД е подал писмен отговор, с който е оспорил исковете по основание и размер. Оспорил е твърденията по исковата молба, че на изброените дати в периода 02.10.2020 г. – 23.12.2020 г. са били провеждани ОСС на ответното дружество, на които да са взети решения за разпределение на печалбата между съдружниците за 2018 г. и 2019 г. Поддържал е, че подписите, положени на стр.2 във всички приложени протоколи за втория съдружник и управител на „АКС М“ ООД – Р. Р. Н., не са положени от нея. Във връзка с оспорването на документите е поискано представянето им от ищцата в оригинал и след представяне на оригиналите – допускане на графологична експертиза, която да установи авторството на подписите, положени от името на съдружника Н..

За установяване твърденията и възраженията на страните по делото са събрани писмени доказателства и са изслушани заключения на ССЕ и СГЕ.

От представяния дружествен договор на „АКС М“ ООД и при служебно

извършена справка в ТРРЮЛНЦ се установява, че ищцата В. Й. Н. е съдружник в „АКС М“ ООД, ЕИК 131566691, с 25 дяла от капитала на дружеството, по 100 лева всеки, включително в периода 2018 г. – 2020 г. Вторият съдружник в ООД, който е и управител на дружеството, е Р. Р. Н..

Представени са 16 броя протоколи от проведени общи събрания на съдружниците на „АКС М“ ООД, всички от 2020 г., като всеки от тях установява решение за разпределяне на част от печалба на дружеството за 2018 г. или 2019 г., при равни дялове на съдружниците, в общ размер на 150 000 лева, платима до 31.12.2020 г. Същите е посочено, че са подписани от В. Н. и Р. Н., като са положени подписи под тези имена.

Във връзка с направеното от пълномощника на ответника оспорване на истинността на посочените 16 бр. протоколи от общи събрания на съдружниците на „АКС М“ ООД, първоинстанционният съд е открил производство по оспорване истинността им по реда на чл. 193 ГПК по отношение на автентичността на подписите, положени в тях от името на съдружника Р. Р. Н. и по искане на ответното дружество е допуснато изслушване на СГС. Видно от заключението на графологична експертиза, изготвено от вещото лице А. Д., в изследваните 16 бр. протоколи подписите, положени от името на Р. Р. Н., не са изпълнени от нея. Ищцата е искала заключението да не бъде приемано, като непълно, но доколкото същото отговаря на поставения му въпрос пълно и липсва оспорване на самия краен извод на вещото лице, няма основание същото да не бъде кредитирано.

По делото е изслушано и заключение на ССЕ, изготвено от вещото лице Р. С., неоспорено от страните, който е посочил, че по данни от ГФО към 01.01.2018 г. е имало натрупана неразпределена печалба в размер на 202 000 лева, а за 2018 г. същата е в размер на 60 373.04 лева след данъчно облагане. Към 01.01.2019 г. е имало натрупана неразпределена печалба в размер на 263 000 лева, а за 2019 г. същата след данъчно облагане е в размер на 64 127.20 лева. Вещото лице е установил още, че ответното дружество е подало в НАП декларация по чл. 55, ал. 1 ЗДДВЛ и чл. 201, ал. 1 ЗКПО за 4-то тримесечие на 2020 г., с които е декларирали и начислили данък дивиденди (данък за доходи от дивидент) в размер на 7500 лева с данъчна ставка 5%. Сумата е формирана от данък дивидент в размер на 3 750 лева върху разпределена печалба в размер на 75 000 лева на В. Й. Н. и 3 750 лева върху разпределена печалба в размер на 75 000 лева на Р. Р. Н.. Начисленията данък върху дивидент е заплатен в началото на 2021 г.

При служебна проверка на обявления в ТРРЮЛНЦ ГФО за 2020 г. на ответното дружество, на основание чл. 23, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ, се установява, че същият е подписан от Р. Н. – ръководител и М. С. – съставител. В частта Справка за приходите и разходите по видове и икономически дейности за 2020 г. към ГФО е вписана сума на дивидента (след данъчно облагане), определен с решение на Общото събрание на съдружниците за разпределение, в размер на 143 000 лева.

При така установеното от фактическа страна от правна страна настоящият съдебен състав намира следното:

Предявеният главен иск е такъв по чл. 133, ал. 1 ТЗ – за заплащане на част от печалбата на ответното дружество за 2018 г. и 2019 г. Съгласно чл. 133, ал. 1, изр. второ ТЗ съдружниците имат право на част от печалбата съразмерно на дяловете, ако друго не е уговорено. Следва да бъде посочено, че облигационното право съдружника да получи дял от печалбата не произтича пряко от закона. С дружествения договор може да бъде предвидено друго, а от обективна страна, тази възможност се реализира само ако след изтичането на финансовата година и приемането на годишния отчет и баланс се установи, че дружеството е формирало печалба от дейността си и част от нея

подлежи на разпределяне (т.нар. „чиста печалба”). В този случай, органът, който е оправомощен да вземе решение за разпределянето и между съдружниците и способа по който да стане това е общото събрание – чл.137 ал.1 т.3 ТЗ.

Предвид посоченото, за да бъде основателен искът по чл. 133, ал. 1 ТЗ ищецът следва да докаже, че е съдружник в ответното дружество, че са приключили финансовите години, за които се претендира част от печалбата и са съставени съответни ГФО, че е формирана счетоводна печалба за същите години, както и че Общото събрание на съдружниците е взело решение за разпределяне на печалба за тези години.

По делото не е спорно, а и се установява от представения дружествен договор и вписванията в ТРРЮЛНЦ, че ищцата В. Н. е съдружник в ответното дружество заедно с втория съдружник Р. Н., при равни дялове. Те са били съдружници и в периода 2018 г. - 2020 г.

Не е спорно пред настоящата инстанция, а и се установява от изслушаното заключение на ССЕ, че ответното дружество е формирало счетоводна печалба както за 2018 г., така и за 2019 г., като за 2018 г. с натрупване от предходни години същата е в размер на 263 000 лева, от които 63 000 лева са само за 2018 г., а само за 2019 г. печалбата е в размер на 64 127.20 лева. През 2019 г. с натрупване на неразпределена печалба от предходни години същата е в размер на 327 127.20 лева.

Спорно е дали Общото събрание на „АКС М“ ООД е взело решение за разпределяне на част от печалбата за 2018 г. и 2019 г. между съдружниците на дружеството.

За установяване на това обстоятелство ищцата е представила 16 броя протоколи от проведени Общи събрания на дружеството. Същите обаче своевременно са оспорени от ответното дружество по отношение автентичността на подписа на съдружника Р. Н. и неговата неавтентичност се установява от изслушаното заключение на СГЕ. Следователно и на основание чл. 194, ал. 2 ГПК тези протоколи следва да бъдат обявени за неистински документи по отношение подписа на съдружника Р. Н. и като такива следва да бъдат изключени от доказателствата по делото, на основание чл. 194, ал. 2 ГПК.

Решенията на Общото събрание на съдружниците обикновено се обективира в писмен протокол, който обаче не е форма за тяхната действителност, а има доказателствено значение. Доказването на взетите решения без такъв протокол е затруднено, но не и невъзможно, като са допустими всички доказателствени средства по ГПК. В случая по делото ищцата е ангажирала и заключение на ССЕ, което установява, че ответното дружество е начислило дивидент през 2020 г. за двамата съдружници, за който е платило през 2021 г. данък в размер на 5% от начисления дивидент – по 3 750 лева за всеки съдружник. Този данък се дължи за дивидент в размер на 75 000 лева за всеки съдружник. Дължим за плащане, след приспадане на платения данък, би бил дивидент в размер на 71 250 лева за всеки съдружник или общо 142 500 лева.

В същото време на 15.10.2021 г. в ТРРЮЛНЦ е обявен ГФО на „АКС М“ ООД за 2020 г., записванията в който съдът взема предвид, съобразно нормата на чл. 23, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ. Същият е подписан от съдружника Р. Н. в качеството ѝ на управител, като в неговото Приложение „Справка за приходите и разходите по видове и икономически дейности“, Раздел V „Дивиденди“ ответното дружество е вписало сума на дивидента (след данъчно облагане), определен с решение на Общото събрание на съдружниците за разпределение, в размер на 143 000 лева.

Обстоятелството, че ответното дружество е осчетоводило като дължим дивидент

в ГФО за 2020 г., определен от ОСС, както и че включването на такъв в ГФО, е подписано от Р. Н., макар и в качеството и на управител, означава, че същата е знаела и е била съгласна такъв дивидент да бъде разпределен на съдружниците. Твърденият от ищцата размер на дивидента, по отношение на който е взето решение от съдружниците за изплащане – общо 142 500 лева, напълно кореспондира с осчетоводените 143 000 лева, която сума представлява закръгление за целите на счетоводните записвания.

Несъмнено е, че общото събрание на съдружниците може да взема решения не само присъствено, но и неприсъствено. Т.е., в случая е достатъчно двамата съдружници на ответното дружество да постигнат съгласие за определено решение, макар и намиращи се на различни места и да изразят това съгласие по различно време и начин. Разгледани доказателствата в тяхната съвкупност – подписването от страна на В. Н. на решения за разпределяне на печалба в посочения размер от една страна, съставянето на ГФО, в който е включена същата като разпределен дивидент, определен с решение на ОСС и който ГФО е подписан от Р. Н. от друга страна, както и заплащането на дължимия се корпоративен данък за него, установява според настоящия състав, че двете съдружнички са постигнали съгласие относно изплащането на част от натрупаната печалба до общ размер на 150 000 лева (143 000 лева след данъчно облагане) в някакъв момент, преди съставянето на ГФО за 2020 г. Ето защо следва да се приеме, че по делото е установен и последният елемент от фактическия състав на възникването и настъпване изискуемостта на вземането на ищцата за разпределения ѝ дивидент, като същевременно основателно нейното оплакване, че първоинстанционният съд не е взел предвид всички събрани по делото доказателства при преценката относно наличието му. Искът ѝ е поради посоченото основателен и следва да бъде уважен.

Доколкото обаче няма данни за уговорка между двамата съдружници относно момента, в който разпределената печалба трябва да бъде платена, то ответното дружество изпада в забава за изплащането ѝ след покана. Такава покана преди предявяване на исковата молба няма данни да е връчвана на дружеството, поради което следва да се приеме, че покана е отправена едва с исковата молба и същото е поставено в забава от деня на получаването ѝ. Следователно, акцесорната претенция за мораторна лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за период преди исковата молба, както и за законна лихва до връчване на исковата молба е неоснователна, тъй като тогава дружеството не е било поставено в забава. Дължи се обаче законната лихва от деня следващ датата на връчване на исковата молба на ответника – 08.11.2022 г. до пълното погасяване на задължението.

Поради достигане от настоящата инстанция до краен извод по главния иск, противоположен от този, до който е достигнал първоинстанционният съд, обжалваното решение следва да бъде отменено в отхвърлителната му част, като вместо това ответното дружество бъде осъдено да заплати на ищцата сумата 71 250 лева – разпределена част от печалбата, натрупана за 2018 г. и 2019 г. от дружеството „АКС М“ ООД, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 08.11.2022 г. до пълното изплащане на задължението. В останалата му част първоинстанционното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

По разноските: При този изход от спора право на разноски имат и двете страни, съобразно защитения материален интерес.

Жалбоподателката има право да получи разноски за платена държавна такса пред САС в размер на 1425 лева.

Тя е била защитавана безплатно от адв. В. М., на която следва да бъде определено адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА в размер на 6 350 лева, платимо от насрещната страна.

Въззиваемият е защитил изцяло материалния интерес по акцесорния иск в размер на 11 657.30 лева, или около 1/8 от общо защитавания материален интерес (доколкото адвокатското възнаграждение от 6 400 лева е платено общо за главния и акцесорния иск). Или, на въззиваемия се дължат 800 лева, съобразно защитения материален интерес.

Първоинстанционното решение следва да бъде отменено в частта, с която В. Н. е осъдена да заплати на ответното дружество разноски над 800 лева. На нея следва да бъдат присъдени разноски пред СОС в размер на 2 850 лева – държавна такса и 437 лева за вещо лице. На адв. В. М., която е защитавала ищцата безплатно, следва да бъде определено адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА в размер на 6 350 лева, платимо от насрещната страна.

Воден от изложеното, Апелативен съд София

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 96/05.10.2023 г. по т.д. № 166/2022 г. на СОС в ЧАСТТА, с която е ОТХВЪРЛЕН предявеният от В. Й. Н. от гр. ***, жк „****“, бл. *, ап. *, с ЕГН *****, срещу „АКС М“ ООД, ЕИК 131566691 иск с правно основание чл.133, ал.1, изр.2-ро от ТЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД за заплащане на сумата от 71 250 (седемдесет и една хиляди двеста и петдесет) лева, съставляваща част от печалбата за 2018 г. и 2019 г. на „АКС М“ ООД, разпределена на съдружника В. Й. Н. с решение на общото събрание на съдружниците, както и за заплащане на законната лихва върху главницата, считано от 08.11.2022 г. до окончателното изплащане на задължението **и вместо това ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА „АКС М“ ООД, ЕИК 131566691, гр. Костинброд, ул. „Струма“ № 21, да заплати на В. Й. Н., гр. ***, жк „****“, бл. *, ап. *, с ЕГН *****, на основание чл.133, ал.1, изр.2-ро от ТЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД **сумата 71 250 лева** (седемдесет и една хиляди двеста и петдесет), съставляваща част от печалбата за 2018 г. и 2019 г. на „АКС М“ ООД, разпределена на съдружника В. Й. Н. с решение на общото събрание на съдружниците, **ведно със законната лихва върху главницата, считано от 08.11.2022 г.** до окончателното изплащане на задължението.

ОТМЕНЯ решение № 96/05.10.2023 г. по т.д. № 166/2022 г. на СОС в частта, с която В. Й. Н. е осъдена да заплати на „АКС М“ ООД разноски пред СОС **над 800 лева.**

ПОТВЪРЖДАВА решение № 96/05.10.2023 г. по т.д. № 166/2022 г. на СОС в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА „АКС М“ ООД, ЕИК 131566691, гр. Костинброд, ул. „Струма“ № 21 да заплати на В. Й. Н., гр. ***, жк „****“, бл. *, ап. *, с ЕГН *****, **сумата 1425 лева** – разноски пред САС **и сумата 3 287 лева** – разноски пред СОС.

ОСЪЖДА „АКС М“ ООД, ЕИК 131566691, гр. Костинброд, ул. „Струма“ № 21 да заплати на адв. В. Х. М., гр. ***, ул. „****“ № *, ет. *, ап. * **сумата 12 700 лева** – адвокатско възнаграждение пред СОС и САС, определено по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните, по реда на чл. 280, ал. 1 ал. 2ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____